

77

DSC 12

Magistrát města Ostravy

Doručeno osobně

SMO/360184/20

SMO/383639/20/DSČ

smoves7739ff64

smoves77392605

15 -07- 2020

VYJÁDŘENÍ

k řízení č. j. SMO/280944/20/DSČ

PODATELNA!!!

před vydáním rozhodnutí, vycházející z rozsudku Nejvyššího správního soudu 3 As 248/2017 - 37

Za daných okolností (viz důvody omluvy, telefonický dotaz a poskytnutí aktuální informace o nemoci mého ročního dítěte oprávněné osobě) se jevílo jistě lidsky vhodné a zároveň žádoucí nařízené jednání přeložit a opětovně mě předvolat v náhradním termínu, a to i s ohledem na skutečnost, že v mém jednání nebyly bez pochyb patrné žádné znaky obstrukčního způsobu obhajoby. Omluvila jsem se písemně s dostatečným předstihem před konáním jednání. Jednalo se o mou první omluvu a současně neohrozila ani reálná možnost zmaření účelu přestupkového řízení pro prekluzi odpovědnosti za projednávány přestupek (jednání bylo nařízeno 4 měsíce po spáchání oznámeného přestupku). Uvedeným postupem by přitom zároveň bylo učiněno zadost obecně stanovené povinnosti součinnosti a vstřícnosti pracovníků správních orgánů vůči adresátům veřejné správy (viz zejména § 4 správního řádu).

Správní orgány jiných měst mají na svých oficiálních stránkách uvedeno navíc následující: Pokud je to možné (ústní jednání není vázáno na další předvolané osoby) má správní orgán vždy snahu vyjít obviněnému vstříc a po domluvě lze ústní jednání přesunout. V kontextu s ustanovením § 2 odst. 4, spr. ř., že správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, je postup MgM Ostravy poněkud zarážející.

Jsem přesvědčena, že správní orgán I. stupně nepostupoval v intencích rozsudku soudu ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009 - 99, dle kterého je důležitost důvodu omluvy účastníka řízení z ústního jednání nutno hodnotit v kontextu dosavadního průběhu řízení (k tomu srov. rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 - 66, či ze dne 4. 8. 2015, č. j. 2 As 77/2015 - 38). Správní orgán I. Stupně, dle mého názoru, porušil ustanovení § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jestliže mou omluvu z nařízeného jednání neuznal a věc projednal v mé nepřítomnosti, ačkoliv k takovému postupu nebyly splněny zákonné podmínky.

Domnívám se, že bylo porušeno mé právo na spravedlivý proces zaručené Ústavou a opakovaně správní orgán žádám o stanovení nového termínu ústního jednání,

Současně tímto žádám o:

- umožnění dálkového přístupu pro nahlédnutí do spisu, jelikož mé důvody, proč se nemohu na úřad dostavit osobně, přetrvávají. Pokud úřad nebude ochoten tento přístup poskytnout v rámci dobré správy, žádám o poskytnutí kopie spisu v rámci zákona 106/1999 Sb., a to v elektronické podobě na e-mailovou adresu a to v zákonem stanovené lhůtě.

- stanovení nového termínu pro seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož nebyla stanovena přiměřená lhůta (viz § 39 SprŘ.). Správní orgán zřejmě již dopředu předpokládal, že nebudu v ústním jednání navrhopvat žádné další důkazy, ani že ty existující nebudu nijak napadat, nebo že mé návrhy bude správní orgán automaticky ignorovat.

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOSLO	DOPOR.
	16 -07- 2020	
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET L. STU
83.1		1
SK. ZN./LH.	Č. J.	
35	383639	

S - SMO/142790/20/DSČ

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/389758/20/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/383639/20/DSČ/2
INF - 77/2020/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 28. července 2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 15.7.2020 podala ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním kopie spisového materiálu, a to v elektronické podobě na e-mailovou adresu _____ a to v zákonem stanovené lhůtě, vedeného pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, bylo doručeno dne 15.7.2020 vyjádření týkající se seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí, jehož součástí byla i žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zasláním kopie spisového materiálu, a to v elektronické podobě na e-mailovou adresu _____ a to v zákonem stanovené lhůtě, vedeného na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a spácháním přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Magistrát města Ostravy projednává přestupek v provozu na pozemních komunikacích, neboť 8.3.2020 v 15:40 hodin řídila _____ po ulici Rudné ve směru jízdy k městské části Zábřeh motorové vozidlo _____ přičemž v místě, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 90 km/h, jí byla naměřena silničním rychloměrem okamžitá rychlost 150 km/h. Po odečtu možné odchylky rychloměru jela rychlostí nejméně 145 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 50 km/h a více.

Žadatelka _____ je jediným účastníkem řízení na základě řízení o přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neuzije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezabavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení“.

Spis příslušné spisové značky, jehož celý žadatelka zaslat požaduje, je tedy správním spisem vedeném v její vlastní věci, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatelka právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jejím právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neuzije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen

některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přesto, že žadatelka, která je současně účastníkem daného řízení, požaduje zaslání digitální kopie přestupkového spisu, tak nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu, je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona, kdy v rozsudcích Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona. Z těchto rozsudků rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Jak výše uvedeno z ustanovení § 38 odst. 4 vyplývá, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Toto ustanovení tedy nutno chápat tak, že ten, komu správní orgán umožní nahlédnout do spisu, má právo, aby mu byla pořízena a vydána kopie celého spisu, včetně spisového přehledu a pokynů oprávněné úřední osoby. Rovněž má právo si ze spisu činit výpisy jeho částí, k čemuž mu správní úřad poskytne prostor. Nevyplývá však povinnost správního orgánu, aby pořízené kopie byly zaslány účastníku řízení cestou držitele poštovní licence nebo i elektronickou cestou. Ani nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích nepřisvědčil povinnosti zasílat účastníkům řízení kopie spisů, či jejich částí.

Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému procesu, přičemž právo nahlížet do spisu svědčí ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1-3 jen taxativně vyjmenovaným osobám, tudíž je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat a posoudit její právní zájem nebo jiný právní důvod. O provedení úkonu je povinnost sepsat protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán zaprotokoluje, které písemnosti byly v kopiích vydány.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelkou nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na vyluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis